

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 27. De Paralytico sanato adpiscinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

procliues ex fragilitate ad vanam gloriam intelligeremusq; eam fugiendam tanquam pestem, ad amadam verò humilitatem omnium virtutum fundamentum.

MEDITATIO XXVII.
DE PARALYTICO SANATO AD PISCINAM.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Hominem annis 38. aegrum rogat, an Ioan. 5. velit sanus fieri? atque excusanti se sanitatem reddit, mandans vt grabatum tollat atque ambulet.*
- II. *Iudaeis eum accusantibus quod hoc faceret die Sabbati respondit: Qui me sanum fecit, dixit: tolle grabatū.*
- III. *Eidē postea occurrens Dominus ait: Ecce sanus factus es. Iam noli peccare; ne deterius tibi accidat.*

PROPHETIÆ.

1. **R**espiciens eram ad adiutorium hominum, & non erat. *Eccl. 51.*
2. *Ego pascam oues meas, dicit Dominus Eze. 34. Deus, quod abiectum erat, reducam, & quod confractum fuerat, alligabo, & quod infirmū fuerat, consolidabo.*

DO-

DOCUMENTA.

1. **E**X omnibus infirmis qui erant iuxta piscinam probaticam, vnus tantum est sanatus, ad significandum illos solos qui profitentur vnā fidem, & in vna sunt Ecclesia, quæ vnū Deum colit, iustificari & saluari. Væ ergo illis, qui ab hac vnitāte se segregant, & schismata in Ecclesia Dei faciunt: nunquam enim consequentur salutem.

2. Hic homo licet totos triginta annos infirmus fuerit, non tamen desperauit, sed confusus est semper se tandem ab aliquo iuandum: vt daret exemplum peccatoribus, constanter in oratione persistendi, nam si perseuerent cum spe, consequentur tandem salutem

Matt. 7. ab eo, qui dixit. *Petite & accipietis, querite & inuenietis, pulsate & aperietur vobis.*

3. Magnam causam habemus erubescendi de peccato, sed maiorem de nostra segnitie, quandoquidem hic miser paralyticus, licet totis triginta octo annis voto potiri non potuerit, tamen in eodem loco perstitit, & auxilium poposcit: Nos verò si vel paucis diebus perstitimus in petenda aliqua gratia & non statim obtineamus, ab orando cessamus, nec vllum amplius studium ad eam obtinendam adhibemus.

4. Dominus tunc dicit animæ laboranti morbo peccati, Visne sana fieri? quando radio diuini luminis sui præueniens illam inuitat ad suam gratiam & fauorem: & nos tunc dicimus, deesse nobis hominem, qui adiuuet, quando detestando malam vitam præteritam, incipimus desiderare salutem, & auxilium Domini imploramus. Ille quoque tunc respondet Surge, quando infundens gratiam suam, ani-

ma

ma restituit perfectam sanitatem: & tunc surgentes tollimus grabatum nostrum in humeros, cum incipiunt nobis displicere, quæ prius delectabant, & denique tunc ambulamus, quando acceptæ gratiæ cooperamur, exercitando nos in bonis & sanctis operibus.

5. Varietas infirmorum iuxta piscinam existentium, designat diuersitatem peccatorum: nam aliqui peccant ex negligentia & corpore, & hi significantur per languidos. Alij peccant ex ignorantia, qui significantur per cecos. Alij ex humana fragilitate, qui per claudos & ad bene agendum impotentes. Alij peccant ex malitia, qui designantur per aridos, destituti omni humore bonæ voluntatis. Alij denique peccant ex consuetudine, qui designantur per hunc infirmum triginta octo annis paralyti afflictatum.

6. Iudæi arguebant paralyticum, quod lectum suum deferret die Sabbathi, notando quod illis videbatur reprehensibile, & non quod erat laudabile, nempe miraculum sanitatis receptæ. Sic homines peruersi & inuidi frequenter notant & obseruant in alijs, quæ possint reprehendere & calumniari, & non quæ laudare ad aliorum ædificationem: tacent bonum quod in illis conspiciunt, & publicant malum, si quod inueniant: vel certe conuertunt bonum in malum calumniando finem & intentionem, qua fuit factum.

7. Paralyticus, tum erat infirmus, decumbebat in suo grabato; sed postquam sanatus est, humeris suis deportauit grabatum. Grabatum non aliud est, quàm honores, dignitates, & cætera huius vitæ bona, in quibus velut in lecto homines mundani quiescunt: vnde quando quis in eiusmodi rebus inuenit pacem &

con-

consolationem, signum est, quod decumbat ager, & male habeat. Verum quando hac reputat pro onere, & sunt illi molesta & fastidiosa, signum est eum sanum esse, & ambulare.

8. Christus secessit à turba, quæ in illo loco erat, præbens nobis exemplum non quærendi in operibus nostris bonis laudem & hominum applausum; atque etiam, quod aliquando debeamus secedere ab illis, qui ad calumniandum sunt proclives & prompti, effugereque oculos inuidorum, ne eis detur occasio maioris inuidiæ & peccati.

9. Christus postea inuenit paralyticum in templo. Sic nos, postquam gratia aliqua à Domino ornati fuerimus, primo id agere debemus, ut referamus ei gratias non lingua tantum, sed etiam religiosa conuersatione, frequentando Ecclesias, & vitam nostram in meliorem commutando.

MEDITATIO XXVIII.
DE SERMONE CHRISTI
IN MONTE.

PUNCTA MEDITATIONIS.

*Matt. 5. I. Christus in monte Octo beatitudinis
Luc. 6. genera exposuit: Beati pauperes, mi-
tes, &c.*

*II. Eos hortatur ut acceptis donis re-
tè utantur: Sic luceat &c. ut glo-
rificent Patrem.*

III. Osten-